

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: I. Ch.**, zastoupen Mgr. Danielem Novotným, advokátem, se sídlem Jičín, Denisova 504, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 109/2003 - 32 ze dne 24. 3. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi Mgr. Danielu Novotnému, **se** odměna za zastupování **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podáním ze dne 3. 5. 2004 domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 109/2003 - 32 ze dne 24. 3. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 7339/VL - 02 - K04 - 2001 ze dne 27. 12. 2002, jímž mu nebyl udělen azyl, a dále se domáhal rozhodnutí o tom, že se stěžovateli uděluje české občanství. Stěžovatel ve svém podání označeném jako „odvolání“, jež bylo posouzeno jako kasační stížnost, uvedl, že trvá na svém tvrzení, že nechtěl manželku a dítě vystavit nebezpečí způsobeného přestěhováním do země svého původu, ale mění svoji žádost o udělení azylu na žádost o udělení českého občanství. Následně stěžovatel svým podáním ze dne 14. 5. 2004 požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 109/2003 - 43 ze dne 20. 8. 2004 ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát Mgr. Daniel Novotný, tímto usnesením byl stěžovatel zároveň vyzván k doplnění kasační stížnosti mimo jiné o kasační důvody, pro které kasační stížnost podal. Kasační stížnost doplněna nebyla.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje předepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost lze podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Absentují-li v kasační stížnosti důvody, je stěžovatel podle § 106 odst. 1 a § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzván k jejich doplnění, přitom není-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna a nelze-li v řízení o ní pro tento nedostatek pokračovat, je takové podání odmítnuto.

Lze-li tedy kasační stížnost podat toliko z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (§ 103 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.), vad řízení podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., zmatečnosti řízení před soudem (§ 103 odst. 1 písm. c/ s. ř. s.), nepřezkoumatelnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. či nezákonnosti v případech, je-li návrh odmítnut nebo řízení zastaveno (§ 103 odst. 1 písm. e/ s. ř. s.), pak z obsahu kasační stížnosti žádný z takto taxativním způsobem stanovených kasačních důvodů dovést nelze. Nelze z ní dovést ani jakýkoli jiný konkrétní důvod.

Vyzval-li za shora popsané situace Městský soud v Praze usnesením č. j. 9 Az 109/2003 - 43 ze dne 20. 8. 2004 stěžovatele k doplnění kasační stížnosti mimo jiné o kasační důvody, poučil-li jej o důsledcích marného uplynutí lhůty, kterou mu pro doplnění stanovil, a nebyla-li kasační stížnost ani ve stanovené lhůtě, ani po jejím uplynutí doplněna, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu, než ji podle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť při absenci kasačního důvodu není zřejmý rozsah, v jakém se má Nejvyšší správní soud napadeným rozsudkem zabývat. Tu Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že v řízení o kasační stížnosti je zásadně podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán jejím rozsahem a jejími důvody.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Pokud jde o odměnu ustanoveného zástupce, Nejvyšší správní soud nezjistil poskytnutí žádného úkonu právní služby, přihlédl k tomu, že odmítnutí kasační stížnosti následovalo po marném uplynutí lhůty pro její doplnění, jež byla stěžovateli (fakticky tedy právě ustanovenému zástupci) stanovena, a odměnu ustanovenému zástupci nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu